

ското стопанство това качество на окръга е изразено много по-рѣзко, отколкото въ селското, защото на него се падатъ 25·57% отъ цѣлото градско земеделско стопанство срещу 11·38% за цѣлото селско.

Преминавайки къмъ разпредѣлението на цѣлото земеделско стопанство въ Бургазкия окръгъ между отдѣлнитѣ му категории, изведнажъ виждаме, че той е окръгъ на едрото земеделско стопанство. Защото, докато на този окръгъ се падатъ 12·22% отъ цѣлата повърхнина земеделско стопанство въ Царството, отъ друга страна той концентрира само 8·73% площъ отъ цѣлото много дребно стопанство и 8·56% площъ отъ цѣлото дребно стопанство въ държавата, но затова пъкъ 14·95% площъ отъ цѣлото срдно и 20·85% площъ отъ цѣлото едро стопанство въ Царството. Ако детайлираме тѣзи факти, ще видимъ, че особено слабо сж разпространени въ Бургазкия окръгъ много дребното и дребното селско стопанство, а пъкъ градското земеделско стопанство на този окръгъ заема първо мѣсто въ държавата по площта на своя обхватъ въ всички категории стопанство и, при това, има толкозъ по-голѣма площъ въ декари, колкото по-едра е категорията на градското земеделско стопанство по размѣра му.

Възъ основа на примѣра съ Бургазкия окръгъ, искахме да покажемъ какъ таблица № 14 ни дава възможность подробно да охарактеризираме земеделското стопанство на всѣки нашъ окръгъ. Ползата отъ тази таблица се заключава още и въ това, че тя може да стане удобенъ инструментъ въ работата ни по опредѣляне на районитѣ на нашето земеделско стопанство. И наистина: дори и единъ бѣгълъ прегледъ на таблицитѣ ни дава вече правото да си правимъ заключения въ коя частъ на България е разположенъ основниятъ масивъ отъ една или друга категория земеделски стопанства. Ако вземемъ първитѣ 4—5 окръжи отъ списъка на окръжитѣ ни, виждаме, че повече отъ половината отъ цѣлата площъ (въ декари) на много дребното селско земеделско стопанство (55·58% отъ цѣлата площъ на съответната категория земеделско стопанство) е концентрирана въ Пловдивския, Търновския, Шуменския, Плъвенския и Софийския окръжи; че повече отъ половината отъ цѣлото дребно земеделско стопанство (50·19%) се пада на окръжитѣ Търновски, Софийски, Плъвенски, Русенски и Вратчански; че окръжитѣ Бургазки, Плъвенски, Вратчански, Видински и Търновски обхващатъ 55·97% отъ цѣлото срдно земеделско стопанство въ държавата, и че на окръжитѣ Пловдивски, Бургазки и Софийски се пада почти половината (46·3%) отъ цѣлото едро земеделско стопанство.

Ако направимъ сжщото и съ градското земеделско стопанство, ще видимъ, първо, че районътъ за разпространение на нашето градското земеделско стопанство, въобще, е много ограниченъ географски. Само четири окръжи:

Бургазкиятъ, Пловдивскиятъ, Софийскиятъ и Вратчанскиятъ обхващатъ почти две трети (63·25%) отъ цѣлото градско земеделско стопанство на Царството. Тъкмо тѣзи четири окръжи сж районътъ на едрото ни градско земеделско стопанство, защото тукъ сж концентрирани 88·00% отъ цѣлата площъ на тази категория земеделско стопанство, т. е. почти $\frac{9}{10}$ отъ едрото градско земеделско стопанство. Срдното градско земеделско стопанство е разположено предимно въ окръжитѣ: Бургазки, Плъвенски, Русенски, Видински, Пловдивски и Вратчански, който районъ обхваща 70·72% отъ цѣлата повърхнина на тази категория земеделско стопанство. На петъ окръжи — Бургазкиятъ, Пловдивскиятъ, Вратчанскиятъ, Плъвенскиятъ и Софийскиятъ — се падатъ 58·04% отъ цѣлото дребно градско земеделско стопанство и отчасти пакъ на сжщия районъ, т. е. на Бургазкия, Пловдивския, Плъвенския, Търновския и Вратчанския, се падатъ 62·93% отъ цѣлото много дребно градско земеделско стопанство.

Нека минемъ сега къмъ таблица № 15. Въ нея виждаме, че и тя изпълнява сжщата функция, защото ни дава възможность да опредѣлимъ, какъ е разпредѣлено земеделското стопанство на даденъ окръгъ между отдѣлнитѣ съставляващи го категории стопанства въ границитѣ на всѣки окръгъ. Такава една квалификация на земеделското стопанство на всѣки окръгъ ни позволява, сжщо тѣй, да подготвимъ материала за районирането на земеделското ни стопанство. Тукъ виждаме, преди всичко, отново да се потвърждава изказаното вече отъ насъ по-рано твърдение, че нашето селско земеделско стопанство е разпредѣлено много по-равномѣрно между отдѣлнитѣ категории, отколкото градското. Именно поради това можемъ да наблюдаваме, че селското земеделско стопанство ни въ единъ окръгъ не дава такъвъ грамаденъ процентъ площъ, която да се пада на едрото земеделско стопанство, какъвто се срѣща въ градското земеделско стопанство. И именно сжщитѣ онѣзи окръжи, които бѣха охарактеризирани като районъ за разпространение на градското земеделско стопанство, тъкмо тѣ сж тукъ предъ насъ като районъ, въ който едрото градско земеделско стопанство обхваща грамадна повърхнина отъ цѣлото градско земеделско стопанство въ съответния окръгъ. Такива сж окръжитѣ: Бургазки, въ който едрото градско земеделско стопанство обхваща 59·48% отъ цѣлата площъ на градското земеделско стопанство въ окръга, Софийскиятъ — 55·82%, Пловдивскиятъ — 51·80% и Вратчанскиятъ — 38·73%.

Пакъ тукъ изпъква и друга една основна особеность на българското земеделско стопанство, върху която говорихме по-подробно въ другъ единъ свой трудъ (ср. изследването на автора — „Въпроси изъ областта на българското земевладение“, Варна, 1928), а именно, че основниятъ масивъ на нашето земеделско стопанство се пада на дребното